

کتابخانه حکمتیست ۸۲

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

سر دبیره: کورش مدرسی ۱۲ اسفند ۱۳۸۴ - ۳ مارس ۲۰۰۶

www.hekmatist.com

عراق، چه باید کرد؟

کورش مدرسی

۸۴ نفر از کارگران یک کارخانه در بغداد را یکجا در مقابل در کارخانه با شلیک تیر خلاص اعدام کردند. جرم این کارگران این بود که مارک شیعه نداشتند. در زندان بصره زندانیان "شیعه" و "سنی" را از هم جدا کردند و "سنی های شان" را کشتند. ظرف سه روز گذشته تنها در بغداد

است پیدا میشود. امروز، بجای کارخانه و کارگاه، باز کردن زندان در صفحه ۲

تعیین حداقل دستمزدها توسط نمایندگان کارگران

از مصاحبه تلویزیون پرتو با

کورش مدرسی

مصطفی اسد پور: در ماه آخر سال کشمکش بر سر تعیین سطح دستمزد کارگران در ایران بالا گرفته است. دولت، شوراهای اسلامی آن، و کارفرما هادر تکاپوی شدید هستند که دستمزد طبقه کارگر را یکبار دیگر در نازلترین سطح ممکن تثبیت کنند. در میان خود کارگران، جانها از جهنم فقر و تباهی جانکه به لب شان رسیده است. در میان جریانات و فعالین کارگری تلاش و مباحثه برای کسب سطح بالاتر معیشت به گرمی در جریان است. سوالاتی در همین زمینه را پیش پای کورش مدرسی قرار داده ایم. کورش مدرسی مبانی

این کشمکش بر سر اینست که سطح دستمزد کارگران چقدر باید باشد، و چه کسی مجاز است که آنرا تعیین کند. شما در این مورد چه فکر میکنید؟

کورش مدرسی: در برنامه حزب ما به این موضوع با دقت و وضوح پرداخته شده است. سالهاست ما روی همین موضع میکوبیم. این موضع همان چیزی است که در خواسته کارگران شرکت واحد هم منعکس است. حداقل دستمزد باید توسط نماینده کارگران تعیین شود. دولت و کارفرمایان و نمایندگان خود گمارده آنها اجازه ندارد جلو بیایند و در حد نصف خط فقر و یا زیر خط فقر سطح دستمزد کارگران را رقم بزنند. اینها خودشان کسانی هستند که کارگران باید حق شان را از حلقوم شان بیرون بکشند. دولت نماینده کارفرما است، خود کارفرماها هم که مستقیما پشت میز نشسته اند. در این وسط کارگران جایی نمایندگی نمیشوند. بحث مذاکرات میان کارگران و طرف صفحه ۳

کارگران جهان متحد شوید! - در گرامی داشت هشت مارس

روزی جهانی زن، هشت مارس، روز اعلام جرم جامعه متمدن بشری علیه تبعیض و ستمی قرون وسطایی به نیمی از مردم است. روزی است که جهان باید بی هیچ پرده پوشی و تخفیف و بهانه ای، چشم در چشم ابعاد ریز و درشت، تبعیض به خاطر جنسیت از افریقا، تا آمریکا و آسیا و اروپا، بدودزد. روزی است که جهان باید تحجری که در آن نیمی از مردم را به خاطر متولد شدن با جنسیت زن، کم ارزش تر میکند به مصاف بطلبد. روزی است که باید از خود پرسید چرا نیمی از مردم همه جا و در همه حال در خانواده و جامعه و مدرسه، در کوچه و

خیابان، حتی در زندگی و در مرگ، در موفقیت درجه دو قرار دارند. روزی است که باید پرسید چرا و تا کی؟ چرا و تا چند قرن دیگر بشر "متمدن"، بشری که دستاوردهایش میتواند جهان را طی کمتر از یک دهه به یک دهکده جهانی تبدیل کند، نیمی از جمعیت خود را به خاطر جنسیت، تحقیر، کوچک، و کم ارزش میکند و به حاشیه میراند؟ چرا در جهانی که وجدان متمدنانه بشر مخالف رفتار خشن و بیرحمانه علیه حیوانات است، زن در گوشه دیگری سنگسار میشود؟ چرا در جهانی که مرز رفتار انسانی تا جایی

صفحه ۲

آکسیونهای ۸ مارس در خارج کشور

صفحه ۴

yanar2002@hotmail.com

حساس رانمی توانند به سنی های رقیبشان واگذار کنند.

عراق "دمکراتیک و آزاد شده" ما بوسیله میلیشای مذهبی جنایتکاری اداره میشود که قادرند برای گرفتن سهم بیشتری از قدرت به هر جنایتی دست بزنند. قتل عام دستجمعی، ویرانی اماکن مذهبی و سرکوب زنان و جوانان نمی تواند عطش این نیروها را کم کند.

مساجد سنی ها حمله و آنها را به آتش کشیدند و یا مصادره کردند.

وزیر کشور ماشین و امکانات لازم برای برای حمله کنندگان شیعه فراهم که در نتیجه آن ۱۶۸ مسجد اشغال و بخشا ویران شدند.

در قسمتهای دیگر بغداد ده ها نفر تنها به این دلیل که بر مبنای اسامیشان سنی قلمداد شده اند، توسط جوخه های مرگ به کام مرگ فرستاده شده اند و صدهها نفر در مساجد بازداشت شده اند.

هرچند این قتل عام در اثر انفجار دو مسجد در سامرا شدت گرفت، اما این کشتار دستجمعی توسط اسلام سیاسی شیعه برای این راه افتاده است که به آمریکائیا بقبولانند که آنها دست بالا را در عرصه سیاسی عراق دارند و پست وزراتخانه های

میوه دمکراسی در عراق

ینار محمد

روز چهارشنبه ۲۲ فوریه ۲۰۰۶، مردم عراق شاهد تاریخ ترین روزشان در تاریخ اخیر عراق بودند. دمکراسی جدید، چیزی که از طرف جرج بوش طراحی و از سوی سفیرش زلمای خلیلزلاد اجرا میشود، به نقطه ای رسیده است که جنگ قومی و مدنی را تبدیل به ابزار یک گروه دولتی برای ایجاد فشار بر گروه دولتی دیگر به منظور گرفتن سهم بری بیشتر کرده است.

سپاه مهدی، به رهبری مقتدا صدر، با استفاده از مدرنترین سلاحها با عریده کشی به خیابانها ریختند به

سرنگونی جمهوری اسلامی

به شیوه عراق

حاشیه نویسان یک

سناریو آشنا

ایرج فرزاد

مساله "بحران اتمی"، سناریو "آزاد سازی" جامعه ایران از طریق دخالت نظامی آمریکا و نوعی تغییر رژیم را طبق نمونه ای که در عراق شاهد نمایش پرده های خونین هر روزه آنیم، را در دستور طیف های مختلف چپ و راست اپوزیسیون ناسیونالیست ایران قرار داده است.

صفحه ۲

کنفرانس تشکیلات خارج بر گزار شد

صفحه ۴

اصائلو و همکارانش باید فوراً آزاد شوند!

ضمیمه: سازمانده کمونیست شماره ۹

سازمان و سبک کار کمونیستی - کمیته های کمونیستی - کورش مدرسی دستمزدها و اطلاعاتی "کارگران ایران خودرو" - اسد گلچینی کار علنی و مبارزه مخفی - محمود قزوینی

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

عراق...

بغداد و گروگان و باج گیری شکوفا ترین "صنعت" شرکت آدم کشی، با مسئولیت نامحدود، متعلق به ترویکای آمریکا - اسلام - قوم پرستی است.

کودکائی که مدرسه میرفتند را امروز در خیابان سر میبرند. تعداد انفجارات هر روزه در عراق آنقدر زیاد است که دیگر حتی میدیا هم "جوصله" گزارش کردن آن را ندارد.

بخش اعظم طبقه کارگر، یعنی شریف ترین انسانها، در فروپاشی کل بنیاد های مدنیت جامعه به صف لپین پرولتاریا پیوسته و برای تأمین سرنوشتی برای خود و خانواده شان، برای به روز رساندن زندگی کودکانشان به اعماق سیاه ترین استیصال فرورفته اند و به کارهایی روی آورده اند که تصور آن هم دشوار است.

این سیاه چال نظم نوین جهانی در عراق است و این تازه نوک کوه یخ فاجعه ای است که آمریکا با کمک ناسیونالیست ها و باندهای اسلامی بر سر مردم عراق آورده اند و هنوز دارد به تدریج ابعاد خود را نشان میدهد.

چه باید کرد؟

چگونه میتوان در مقابل این فاجعه ایستاد؟ اعتراض؟ چگونه؟ تظاهرات؟ تظاهرات را به خمپاره و آرپی جی مینندند.

اعتصاب؟ اعتصاب در کدام کارخانه؟ کارخانه چندانای نموده است. کدام کارخانه؟ رویای مبارزه مدنی در عمق یک ضد مدنیت تعمیم یافته یک رویای شیرین است که تنها میتواند خیال روشنفکران بی خیال را راحت کند.

باید منتظر ظهور مهدی نیروهای بین المللی شد؟

چرا باید سرباز فرانسوی و بلژیکی این جنگ را بکنند؟ این رسالت را چه کسی به آنها داده است؟ آیا باید مردم عراق برای آوردن سربازان هلندی تظاهرات اعتراض کنند؟ این راه بوچ است. کسی که این سیاست را به خورد مردم میدهد از نظر عملی سوپر پاسواست چون راهی را در مقابل قرار میدهد که خارج از اراده مردم در عراق است و از نظر سیاسی یک شهادت تمام عیار است چون در قالب قافیه باقی چپ دارد مردم را به تمکین به وضع موجود سوق میدهد. اپوزیسیون بوش در چارچوب منافع عمومی آمریکا است.

تنها یک راه وجود دارد. متحد کردن مردم در قالبی که بر زندگی روز مره خود حاکمشان کند و دست دارودسته های آمریکائی، اسلامی و قومی را از زندگی شان کوتاه کند. این تباهی و این ارتجاع تعمیم یافته را تنها با پاکسازی آن و با قدرت میتوان پاسخ داد. عراق جایی است که قدرت تماما از لوله تفنگ در می آید. باید قدرت داشت و باید این طویلله اوژنایس را به زور پاک کرد. تنها امید کنگره آزادی عراق است. کسی که علیه این کنگره است و آنرا تضعیف میکند دارد به مردم عراق و به انسانیت تف میکند باید این تف را به صورت او باز گرداند.

به کسانی که همین خواب را برای مردم ایران دیده اند چه باید گفت؟ اینها مجرم و جانی هستند. مردم ایران باید از همین امروز دست این دارودسته ها را از زندگی خود کوتاه کنند. نباید اجازه داد این استیصال و این تباهی بر جامعه ایران و بر مردم این اعمال شود. باید به گارد آزادی پیوست.

هر چند که آخوند ها قدرت سیاسی را در دست دارند و قانون اساسی ای را نوشته اند که زنان به شهروندان درجه دو و قربانی گروه های مذهبی تبدیل کرده است اما خطرات جدیتر در پیش است. هر چند که جامعه در ابعاد وسیع وارد یک جنگ سکتی و قومی نشده است، ما شاهد روزهای خطر ناکی هستیم، روزی های که ممکن است تنفر سکتی و قومی غالب و جامعه را بسوی یک نسل کشی تمام عیار سوق دهد. سازمان آزادی زن عراق

۸ مارس...

پیشرفته است که نحوه کشتار حیواناتی که مردم از آنها تغذیه میکنند، ذائقه بسیاری را تعیین میکند، زن در خانه خود توسط نزدیکانش زیر مشت و لگد به قتل میرسد! چرا در جهان تمدنی که برای نجات انواع در حال انقراض حیوانات، مردم به حرکت در میابند، زن تن فروش را لگدمال میکنند؟ چرا در جهانی که وجدان انسانی نمی پذیرند حیوانات خانگی را از هواخوری روزانه محروم کرد، حجاب بر سر دختر بچه ها میکنند و آنها را از جست و خیز ممنوع میکنند؟ ریشه این تناقض کجا است؟

وجدان آگاه و پیشروی که هر روز در دفاع از حقوق حیوانات و رعایت حقوق مجرمین، سنگر جدیدی را تسخیر میکند از یک طرف، و تحجری که زن را از خیابانهای لندن و نیویورک تا کابل و تهران به حاشیه میراند او را تبدیل به خدمتکار مرد و آدم "غیر مهم" و قابل تعرض میکند، از طرف دیگر!

واقعیت این است که این تناقض ریشه در تناقض پایه ای تری دارد. مسئله وجود سیستم و نظامی است که با رشد وجدان آزاد و آگاه بشر تمدن، تناقض دارد. انسان، وجدان و ظرفیت غلبه بر این ستم قرون وسطایی و محو کامل نابرابری زن و مرد و پاک کردن این لکه ننگ و نفرت انگیز بر پیشانی جوامع امروزی، را دارد! اگر نمی تواند به این خاطر است که عده ای، مناسبات و نظامی نمی گذارد. آنچه که مانع محو نابرابری زن و مرد است، سیستم و

رضا پهلوی به عنوان فرموله کننده صریح و بی تعارف طرفداری از آن شیوه ای که رژیم صدام حسین را در عراق "سرتگون" ساختند و آنچنانکه میبینیم مردم عراق را "آزاد" ساختند و "دمکراسی" را به جای دیکتاتوری و سرکوب و خفقان گذاشته اند، در مصاحبه با رادیو دویچه وله چنین گفته است:

"... امروز با بودن چنین حکومتی و با کمک نظام جمهوری اسلامی و اصولا تروریسم بین المللی وضعیت بوجود آمده که جهان آزاد محال است اجازه بدهد که کشور ما یک قدرت اتمی بشود... برای همین، ایچاست که مردم ایران بایستی این را بدانند که جهان آزاد قصدش این است، به نظر من، که هر پشتیبانی ممکن را از مردم ایران بکنند و خواهند کرد تا مردم ایران بتوانند به دست خودشان به این حکومت خاتمه بدهند (خط تاکید ها از من است)

حتما با این جملات، تدارک حمله به عراق را که عینا با تعبیر مشابهی توجیه شدند را به خاطر می آورید. رژیم صدام به زعم مشاورین امنیتی و نظامی دولت آمریکا داشت به "سلاح کشتار جمعی" مجهز میشد و آنها وظیفه مقدس خلع

منفعتی است که از نابرابری زن و مرد سود به جیب میزند!

تا روزی و تا جایی که بتوان با بستن مهد کودک ها، سود کارخانه و موسسه را بالاتر برد، تا جایی و روزی که بتوان با برداخت دستمزد کمتر به زن، هزینه تولید را کم کرد، تا روزی که بتوان با ایجاد تفرقه بین مردم بر اساس جنسیت شان، گریبان خود را از تامین غذا و نظافت و امر نگاهداری از کودکان خلاص کرد و آن را برگردن نیم دیگر مردم انداخت. این ستم قرون وسطایی تولید و باز تولید میشود! هر جا در سطحی و به میزانی! جایی با زنانه - مردانه کردن کامل مشاغل و جایی با زنانه بگور کردن دختران و بیچاندان آنها در حجاب و قفسه های اسلامی! در این راه شیخ و ملا، اسلام و واتیکان، و میدیا و بازار تبدیل زنان به اشیا جنسی هم کمر خدمت بسته و امر درجه دو کردن زنان را به خوبی به پیش میبرند.

هشت مارس علاوه بر تعرض بر تمام اشکال و جلوه های ریز و درشت مردسالاری و زن ستیزی، باید گریبان مسبین و عاملین و کارگزاران تولید و باز تولید نابرابری بین زن و مرد را گرفت. سرمایه و سرمایه داری برای پر رونق کردن بساط سود آوری خود، هر تحجری را میتواند از گور بیرون بکشد و بر سر مردم حاکم کند. تنها جهانی فارغ از نیاز به زن ستیزی میتواند برای همیشه تحجر ضد زن خاتمه دهد.

حزب کمونیست کارگری حکمتیست ۲ مارس ۲۰۰۶ - ۱۱ اسفند ۱۳۸۴

ظاهرا این تلخترین حقایق اخبار روزانه صفحات تلویزیون چهار گوشه منازل ما مردم جهان، در ایران آرپائی و ایران هخائی قابل تکرار نیست! آمریکا و میلیتاریسم آن، در ایران میتواند به خلع دیکتاتوری اسلامی از قدرت منجر شود. البته این "تحلیل" بر انکار یک واقعیت دیگر متکی است. انکار اینکه با اشغال نظامی عراق، رژیم اسلامی ایران و دستجات و فرقه های اسلامی به یک پیای معادلات جنون های انتحاری و انتقام جونی ها، و در صحنه سیاست به باز بگرن مهم تبدیل شدند.

اما مدافعین این نوع سناریو "تغییر رژیم" و این نوع آزاد سازی جامعه از سلطه دیکتاتور ها و "توتالیتر" ها فقط سلطنت طلبان و رضا پهلوی و اپوزیسیون راست

و کسی که جامعه عراق را می بیند که چگونه زیر سایه جنگ آمریکا در عراق و اشغال نظامی آن کشور، جنایتکارترین عناصر اسلامی و قومی، هر روز و هر ثانیه انبوه مردم عادی را در عملیات فوق جنایتکارانه انتحاری قربانی میکنند، باید متوجه باشد که جنگ آمریکا علیه رژیم صدام حسین، جنگی برای دمکراسی و جنگی برای آزاد سازی جامعه عراق نبود و نیست.

جمهوری خواهان لائیک در آخرین نشست خود قطعنامه ای تصویب کردند که در صفحه ۳

نه قومی، نه اسلامی، زنده باد هویت انسانی!

سرنگونی جمهوری اسلامی... آن به خطر مسلح شدن جمهوری اسلامی به سلاح آتمی هشدار داده اند و مکان خود را در شرایط درگیری نظامی بین غرب و آمریکا با رژیم اسلامی، در صف دمکراسی مشخص کرده اند.

نماینده سازمان مجاهدین خلق در آمریکا، در یک متنی سازمانی، صراحتاً اعلام کرد که اگر چه مخالف حمله خارجی به "میهن" عزیز است، اما تردیدی ندارد که از حمله نظامی آمریکا که برای تضعیف جمهوری اسلامی انجام خواهد شد، حمایت خواهد کرد.

عبدالله مهتدی، از سازمان قوم پرست زحمتکشان نیز پیشاپیش هشدار داد که هر نوع سازمان دان جنبش ضد جنگ و مخالفت با دخالت نظامی آمریکا و حتی مخالفت با اعمال تحریمهای اقتصادی علیه ایران فقط "آب به آسیاب رژیم جمهوری اسلامی میریزد".

هسته اصلی تمامی این مواضع سمباتی به دخالت نظامی یا توجیه کمک به ساقط کردن رژیم اسلامی است. و جالب است که تمرکز همگی این طیف بر شر بودن محور جمهوری اسلامی، انگار عیناً از سناریویی که دولت آمریکا در عراق تعقیب و پیاده کرده است، کپی شده است. رضا پهلوی از زینت و قصد دولت آمریکا تحت عنوان "جهان متمدن" نام

میرد و حزب کمونیست کارگری ایران، در زیر سایه خانه خرابی مردم ایران و عریزه شدن آن صورت مسئله را از امریکا پذیرفته است و راه متفاوتی دارد. بجای امریکا میخواهد نهادهای بین المللی این مسئله را حل کنند. همانطور که در عراق مردم بیچاره را در انتظار رسیدن سپاهیان بین المللی فرانسوی و بلژیکی نگاه داشته است! این حزب از زبان دبیر کمیته مرکزی اش، حمید تقوایی، کار زار سلب مشروعیت از جمهوری اسلامی و اخراج این رژیم از تمامی نهادهای بین المللی و تلاش برای جلوگیری از مسلح شدن این رژیم به سلاح آتمی را در دستور خود و حزبی گذاشته است. زهری حککا عیناً چون مقدمه چینی های حمله نظامی آمریکا به عراق، حب سناریو نویسان دولت امریکا را برای تدارک و آماده سازی حمله نظامی به ایران را درسته قورت داده است.

اما زمینه سازی و توجیه سازی دخالت های نظامی آمریکا، رعد و برقی در آسمان بی ایر نیست. ما این توجیهات را در مورد رژیم صدام حسین هم شاهد بودیم و عواقب قلبدی رژیم زاندارم بازی دولت امریکا را در این کشور داریم در تکه پاره شدن اجساد انسانها و در غرق شدن کل جامعه عراق در پاکسازی ها و انتقامجویی های خونین و

افسار گسیخته و وحشت زای قومی و ملی و مذهبی به عینه میبینیم.

معضلی که گریبانگیر جامعه ایران است و خطری که مردم منطقه را تهدید میکند، از طریق میلیتاریسم امریکا نه تنها قابل رفع و رجوع نیست، نه تنها نباید به این سناریو خونین مجال عملی شدن داد، بلکه دخالت نظامی امریکا، بسیار بدتر از عراق، جنایتکارترین نیروهای اسلامی، چه بقایای رژیم و چه دستجاتی که در از زبر هر لجن سر برمی آورند، و چه باندها و فرقه های قومی که فقط و صرفاً در شرایط مشابه عراق کنونی نفس های خونین خواهند کشید، از هر سو به جان جامعه خواهند افتاد.

معضل اساسی برای ما و برای مردم آزادخواه ایران، سازمان دادن نیروی عظیم میلیونی خود ما برای بزرگ کشیدن جمهوری اسلامی است. و ما حکمتیستنها این را در اعلام تشکیل گارد آزادی و سازماندهی مردم در محل کار و زندگی شان و تحت کنترل گرفتن محلات به روشنی با مردم ایران در میان گذاشته ایم.

اما سخن سرائی های اوز بیسیون ناسیونالیست در باره نقش حماسی امریکا و دخالت نظامی این دولت برای آزاد سازی مردم ایران و جنگ برای دمکراسی و نجات جهان از خطر اتمی شدن جمهوری اسلامی.

اتفاقاً درست نیروی ما مردم را نشان گرفته اند. ما عراق را جلو چشمانمان میبینیم، تمامی طیف چپ و راست اوز بیسیون ناسیونالیست ایرانی، که علیرغم تحرک و از گور سر برآوردن کتیف ترین جریانات اسلامی و قومی و تصفیه های خونین و قتل عام های جنایتکاران انتحاری در عراق، هذیان میافند که میتوان در تکرار خونین تر سناریو امریکا در ایران، "دمکراسی" را شکوفا کرد و مردم را از سلطه دستجات اسلامی "آزاد" و "انقلاب" را شتاب داد و جهانپسندان را شاهد خلع سلاح اتمی رژیم جمهوری اسلامی ساخت، فقط دارند بیگانگی خود را با منافع مردم ایران، بامدنیست جامعه ایران و بیگانگی با مبارزه واقعی مردم ایران و سازمان دادن آنها برای بزرگ کشیدن رژیم اسلامی فریاد میکنند. بعلاوه، تمامی طیفهای چپ و راست این اوز بیسیون ناسیونالیست، از درک و پذیرش عواقب وحشتناک دخالت نظامی غرب و امریکا در ایران و نتایج مرگبار محاصره اقتصادی که در عراق انسان و مدنیت و انسانیت و ابتدائی ترین ملزومات امنیت اجتماعی را جلو چشمان آگاهانه بسته شان سلاخی میکند، عاجزند. این عجز و درماندگی فقط از سر ساده لوحی و عامیگری سیاسی نیست. کارنامه دو دوره دخالت نظامی امریکا در عراق و عواقب آن برای

میلیونها مردم بر این جماعت تأثیری نداشته است، انگار دارند با موجودات مجازی در کافه نت ها مو جاب بازی کامپیوتری مشغول اند. و یا شاید هنوز در این توهم بسر میبرند که بتوانند زیر باد ژاندارم بازی امریکا، هر کدام، به منافع و اهداف سیاسی خاص و خود ویژه خویش برسند. اما سناریو اجرا شده امریکا در عراق و بازی کنندگان صحنه سیاست در این مملکت، مرتجع ترین و سیاه ترین نیروها را بر مردم عراق و مقدرات شان حاکم کرده است. اگر خاک پاشیدن به چشم مردم ایران در مورد نقش کمکی امریکا برای خلاصی از رژیم اسلامی، یک عوامفریبی محض و یک ضد حقیقت آشکار است، این امید بستن آنها که در دل سازمان دادن آنها به اهداف سیاسی ویژه خود نزدیک خواهند شدند، صرفاً یک حماقت و کودنی سیاسی است. و در مراحل بسیاری از تاریخ حماقت سیاسی، منجر به فاجعه های هولناک شده است.

ما خود را موظف میدانیم که از تزیق سم بیپوشی و رواج توهمات خرافی در کالبد جامعه ایران جلوگیری کنیم و آگاهی و اراده و عزم مردم را در یک مبارزه وسیع و توده ای برای بزرگ کشیدن جمهوری اسلامی و خلاصی از نکتی رژیم اسلامی، سازمان دهیم.

مقابل شان بر سر افزایش دستمزدها است، از جمله بنا به سطح تورم. نکته دیگر سراسری بودن این مذاکرات است. سطح دستمزد باید پشت میزی تعیین شود که یک طرف آن نماینده شکل های آزاد کارگری در سطح سراسری و در طرف دیگر آن نماینده دولت و کارفرماها و آنهم در سطح سراسری، قرار گرفته اند. روال معمول جمهوری اسلامی، ناگفته پیداست که یک روش سر خود، بی اعتبار و آشکارا ضد کارگری است.

مصطفی اسد پور: پیچیدگی های متعددی در این راه عنوان میشود. مشخصاً اینکه الان تعیین نمایندگان مستقیم کارگری علاوه ممنوع است. لباس نمایندگی کارگران را خانه کارگر و شوراهای اسلامی بر تن کرده اند. و سر خود دارند حول و حوش رقم دو بیست هزار تومان را به خورد کارگران میدهند. این مشکل را چگونه میتوان حل کرد؟

کوروش مدرسی: مشکل تنها با اقدام خود کارگران برای تعیین نمایندگان خود، قابل حل است. همه جا کارگران میتوانند جمع شوند و نمایندگان خود را تعیین کنند. هیچ کس نمیتواند جلودار کارگران برای تشکیل مجمع عمومی خود آنها شود. کارگران شرکت واحد یا پیش گذاشته اند. کارگران شرکت نفت هم

میتوانند همین کار را بکنند. سایر کارگران هم به همین ترتیب. قدرت کارگران برای بیرون کشیدن حق خود از حلقوم سرما به داران و دولت شان در این نهفته است که کارگران قادرند جامعه را بخوابانند. همه چیز را از حرکت باز بدارند. امکان چانه زدن کارگران از کشمکش بر سر تعیین سطح دستمزد ها در شکل ها، نمایندگی و در قدرت شان برای تعطیلی کار و اعمال فشار از این راه نهفته است. برای اینکه، باید کارگران شرکت نفت و سایر بخشها درست مثل شرکت واحدی ها استین بالا بزنند و در مجمع عمومی خود نمایندگان شان را تعیین کنند. مجمع عمومی و انتخاب نمایندگان باید برای همین تعیین سطح دستمزد ها، صورت بگیرد. سکوت در این مورد جایز نیست. با این سکوت طبقه ما دارد با دست خود به پای خود تیر میزند.

بنظر من هر راه حل دیگر در این مورد توهم پراکنی است. اعداد مختلفی توسط جریاناتی [سر زبانها] انداخته میشود. اینها، از جمله ۴۰۰ هزار و ۵۰۰ هزار تومان، اعداد من درآوردی است که بر مبنای خط فقر محاسبه میشوند. اینها عملاً کارگر را در حاشیه خط فقر نگه میدارد. این جریانات تعیین دستمزد ها یکی از بجای اینکه کارگران را به شکل و تعیین نمایندگان

اش تشویق کنند، به شعارهای من درآوردی از جانب رهبران من درآوردی مشغول شده اند. این سیاست تشکل را در طبقه کارگر میکشد. کسی که با فکر طبقه کارگر است، خیلی سر راست باید خط کارگران شرکت واحد را پیش بگیرد. نماینده کارگران باید سطح حداقل دستمزد ها را تعیین کند. در غیر اینصورت کارفرماها و دولت اینکار را انجام میدهند. به همین سادگی! عرصه، عرصه جدال است. و نه عرصه مذاکره صرف.

مصطفی اسد پور: خواستها در این جدال چه محورهای را شامل میشود. خود شرکت واحد در تعیین سطح دستمزد ها پای در ریافتی کارگران باز نشسته را هم به میان کشیده اند.

کوروش مدرسی: بنظر من در مذاکرات دستمزد ها باید به درستی، کارگران و هم طبقه ای های باز نشسته را جا داد. بعلاوه مساله دیگر بیمه بیکاری همگانی است. بیکاری فقط مساله کارگران بیکار نیست. بیکاری خطری است که بالای سر همه کارگران گرفته شده است. بیکاری، هیولایی است که با آن کارگران را وادار میکنند از جمله به دستمزدهای زیر خط فقر تن بدهد. مجادله تعیین دستمزد ها یکی از عرصه های مستقیم و مهم برای کوبیدن میخ یک بیمه

میرند و میدوزند. چرا کارگران حریف ایجاد تغییر نمیشوند؟

کوروش مدرسی: به این خاطر که کارگران هنوز پراکنده هستند. به این خاطر که بخشهای کلیدی این طبقه هنوز وارد میدان نشده اند. واضح است که مقاومت زیاد موثری را از کارگران بخشهای کوچکتر و کارگران بیکار و امثالهم نمیشود متوقع بود. به این دلیل ساده که ضعیف تر هستند و توقع پایین تری به آنها تحمیل شده است و هم به این دلیل که از نیروی دخالت موثری کمتر برخوردار هستند. جای که طبقه کارگر میتواند گمر بورژوازی و دولت اش را بشکند، کارگران بخشهای کلیدی طبقه هستند. آدم باید خوشحال باشد که کارگران شرکت واحد قدم جلو گذاشته اند. به رهبران شان باید درود فرستاد. باید خواست که بقیه کارگران هم به آنها پیوندند. تا وقتی که پراکنده ایم، تا وقتی که هر کسی دست به کلاه خود گرفته باشد، تا وقتی کارگران نفت و برق و آب وارد این مبارزه نشده اند، تا وقتی که کارگران ایران خودرو به این مبارزه نیویسته اند، بنظر من راه خیلی دوری نمیتوانیم برویم. در این شرایط هر چه کارفرما خواهد به ما تحمیل میکند و این مبارزه سرنجام پیروزمندی نخواهد داشت.

۸ مارس روز آزادی و برابری!

نه آپارتاید جنسی، نه حجاب اجباری

در هشت مارس روز جهانی زن با ما همصدا و هم گام و متحد شوید تا پرچم " نه آپارتاید جنسی، نه حجاب اجباری " و "زنده باد آزادی و برابری" را برافرازیم. به ما ببینید تا رهایی زنان در ایران و مرگ جمهوری اسلامی را نزدیک تر کنیم!

آلمان - کلن چهارشنبه ۸ مارس ساعت ۱۲ تا ۱ بعدازظهر محل میتینگ مرکز شهر در "میدان نوی مارک"

آلمان - هامبورگ چهارشنبه ۸ مارس ساعت ۱ تا ۳ بعدازظهر روبروی ایستگاه مرکزی قطار

فنلاند - هلسینکی چهارشنبه ۸ مارس ساعت ۳ تا ۴ بعدازظهر مرکز شهر مقابل بازار "استک مان"

انگلیس - لندن شنبه ۱۱ مارس ساعت ۱ تا ۳ بعدازظهر مقابل سفارت جمهوری اسلامی

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

منتشر شد!

کلیکون جهان متمدن شوید!

بهران اتمی جمهوری اسلامی و دولتهای غرب

قطننامه فکتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

در چاروب عمومی جلال نو فکتر جبهاتس ترویسوم ترویسوم آمریکا و متحدانش و ترویسوم اسلامی برای جدید آرایش و ترویسوم سیاسی و ایدهولوژیک جهان جردان دارد و بخشی از نضامه این جهان در شرایط پس از جنگ آمریکا علیه عراق و جان کرکن و جانور رفان اسلام سیاسی و ترویسوم اسلامی بر عراق و منطقه است در این شرایط جدید بحران اتمی جمهوری اسلامی و غرب به کانال پیشرو جهانی بدل شده است که قرار است زمین تند و طرف جدل در تمام بخش جهان و تا چه حد دست

۱- بحران اتمی جمهوری اسلامی و قدرتهای غرب در آستانه اراج به شورای امنیت سازمان ملل به دور طرفداری افکاره است که میباید مواقی فاجعه را بر پهن آورد و خاورمیانه و جهان را به آتش چنگالی به براند خونخوار بکشاند ضروری و حیاتی است که طبقه کارگر و مردم ایران همپنین مردم منطقه و جهان با این بحران برخورد جدی و هوش بکنند. نولات آن را با چشم

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
Worker-communist Party of Iran
Hekmatist

کمونیت

ما ماره

پهن ۱۳۸۴ - فوریه ۲۰۰۶

مستشار: عبدالله شرفی

کمونیسیت ماهانه شماره ۵

- بحران اتمی جمهوری اسلامی و دولتهای غرب - قطننامه دفتر سیاسی
- بنی صدر و معمای "روشنفکر دینی" - فاتح شیخ
- فدرالیسم قومی - بخش ۲ - ایرج فرزاد
- حقوق انسانی و سرمایه داری - سلیمان قاسمیان
- انتخاب چپ در آمریکای لاتین - امان کفا

اولین کنفرانس تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست برگزار شد.

روز ۲۵ فوریه اولین کنفرانس تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست در شهر گوتنبرگ سوئد برگزار شد. در این کنفرانس علاوه بر حضور بخش قابل توجهی از اعضا و فعالین حزب در خارج کشور، کورش مدسی، لیدر حزب و رحمان حسین زاده معاون لیدر و همچنین هیاتی از حزب کمونیست کارگری عراق و سازمان جوانان حکمتیست و مهمانانی دیگر شرکت داشتند.

کنفرانس با سرود انترناسیونال و پس از آن سخنرانی افتتاحیه آذر مدرسی شروع به کار کرد. دبیر کمیته خارج حزب در مورد موقعیت و جایگاه امروز حزب و تشکیلات خارج کشور و انتظارات و توقعات پیشرویی آن صحبت کرد.

سیس کورش مدرسی در مورد اوضاع سیاسی بر تحول امروز ایران و نقشی که حزب حکمتیست و از جمله تشکیلات خارج کشور آن در راستای سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و ختنی کردن سناریوهای ارتجاعی به تباہ کشیدن جامعه ایران میتواند ایفا کند، سخنرانی کرد.

جمال محسن عضو کمیته خارج کشور حزب کمونیست کارگری عراق سخنران بعدی بود. جمال محسن در سخنرانی خود بر همسر نوشتی جنبش کمونیسم کارگری در منطقه و ضرورت همکاری فشرده تر میان تشکیلات خارج دو حزب تأکید کرد.

سخنران بعدی جمال کمانگر دبیر سازمان جوانان حکمتیست در سخنان خود بر ضرورت تحرک بالای سیاسی و سازمان یافته در خارج تأکید کرد. همچنین پیام فاتح شیخ، رئیس دفتر سیاسی در کنفرانس قرائت شد.

پس از پیامها، با ارائه گزارشی از طرف آذر مدرسی کنفرانس وارد بررسی یکسال و نیم فعالیت تشکیلات خارج کشور و پیشروی ها و نقاط ضعف فعالیت در دوره گذشته شد. در این مبحث که با شرکت فعال همه شرکت کنندگان روبرو شد در این نکته اتفاق نظر وجود داشت که تشکیلات خارج کشور حزب در دوره گذشته در دل اوضاع پر تلاطم سیاسی و امکانات و محدودیتهایی که به حزب تحمیل شده بود شروع به کار کرده است، اما علیرغم این شرایط سخت به همت تلاش همه فعالین حزب تصور عمومی از حزب ما در خارج کشور حزبی فعال، سیاسی، میلیتانت با حرف و صدائی متفاوت است و تحرک سیاسی بالای حزب در رادیکال و تعرضی نگه داشتن فضای سیاسی در خارج کشور موثر بود. کنفرانس بر کمبود و نبود سازمانی، روئین کار و متکی بر سنت کمونیسم کارگری بعنوان مهمترین موانع فعالیت دوره گذشته تأکید کرد.

دستور بعدی کنفرانس اولویتهای ما در دوره آتی بود که از طرف رحمان حسین زاده ارائه شد. وی بر روی حضور موثر در جامعه ایرانیان خارج کشور و رادیکال و چپ نگاه داشتن فضای خارج کشور علیه جمهوری اسلامی، محکم کردن بعد سازمانی کار تشکیلات خارج کشور و تامین فعالیتهای پایه حزب در خارج کشور و ابراز وجود اجتماعی تشکیلات و در دسترس قرار دادن حزب و امکانسازی مالی در خارج کشور بعنوان اولویتهای دوره آتی تشکیلات خارج کشور حزب تأکید کرد.

دستور جلسه آخر انتخابات بود. قبل از شروع پروسه عملی انتخابات، آذر مدرسی به اطلاع کنفرانس رساند که بدلیل عدم امکان درگیر شدن در فعالیت روزمره تشکیلات خارج و فعالیت در بخش دیگری از حزب برای عضویت در کمیته خارج کاندید نخواهد شد. کنفرانس از زحمات دوره گذشته آذر مدرسی قدردانی کرد.

در بخش انتخابات کمیته خارج، طرح جدیدی از جانب رهبری حزب برای تصویب ارائه شد. در این طرح کمیته خارج با یک جمع متمرکز و عضویت همه دبیران کمیته های اصلی حزب در خارج تشکیل میشود. این طرح به تصویب کنفرانس رسید. کنفرانس بر این اساس جمع متمرکز کمیته خارج رفقا نسان نود بنیان، لادن داور و جلال محمود زاده را انتخاب کرد. به دلیل کمبود وقت کمیته خارج نتوانست بعد از کنفرانس به فوریت جلسه تر تیب دهد و دبیر و خزانه دار کمیته را انتخاب کند. با تشکیل اولین نشست کمیته در اطلاعیه دیگری ترکیب کامل کمیته خارج و دبیر و خزانه دار آن معرفی خواهد شد.

کنفرانس با احتمالیته آذر مدرسی و سرود انترناسیونال و در میان شور و شوق حضار به کار خود پایان داد.

کمیته خارج کشور حزب کمونیست کارگری - حکمتیست

۲۸ فوریه ۲۰۰۶

کلیکون جهان متمدن شوید!

لنینیسم، منشویسم و بلشویسم

انقلاب روسیه ۱۹۱۷-۱۹۲۷

بررسی تحلیلی (کورش مدرسی)

مقاله‌ها در مورد پاریس، کمونیسم فرانکس، بلشویسم، در قطار، انترناسیونالیسم، حرکت برای همبستگی در طول تاریخ، مبارزات آنتی فاشیسم به بورژوازی باختر، در مقابل صورت مسکله سازمان های فاشیست، سوسیالیسمی در روسیه و کمونیسم مارکس و لنین، لیننیسم، مائویسم و انقلاب ما به نفع سوسیالیسم، مائویسم، روس باختر، این توضیح توضیحی است که توسط محسن زاده، مستشار فرهنگی تهیه شده

کمونیت

ما ماره

پهن ۱۳۸۴ - فوریه ۲۰۰۶

مستشار: عبدالله شرفی

پیشگفتار

KOMONIST COMMUNIST

A monthly paper of the Worker-communist Party of Iran-Hekmatist
www.hekmatist.com

Editor: Javad Aslani Issue 3, February 2006

In this issue

International Solidarity in Action Editorial

Repel Islamists attack on freedom of conscience and expression!

The "Nuclear Crisis" of the Islamic Republic and the Western Powers Resolution adopted by the Political Bureau of the WPI - Hekmatist

The danger is very real!
Fateh Sheikh

Kurdistan and its role in empowering Communism in Iran
Interview with Hossein Moradbeigi

Communists show the way and lead the battle against the Islamic bigotry
Javad Aslani

Free Ossanlou Now!
Javad Aslani